บทความทางศีลธรรมและวัฒนธรรม

ปีที่ ๓๖ ฉบับที่ ๕ วันพฤหัสบดีที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง บทเรียนชีวิต

บทเรียนที่มีคุณค่าอย่างหนึ่งในการดำเนินชีวิต ก็คือ การนำความผิดพลาด หรือความบกพร่องนั้นมาปรับปรุงตัวเองเสียใหม่เพื่อไม่ให้ทำผิดซ้ำอีก หากเป็นคนที่ประสงค์จะพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้นแล้วก็ไม่ใช่เรื่องยากจนเกินไปที่จะทำได้

เด็กที่เริ่มหัดขี่จักรยานนั้น ตอนแรกๆ ก็จะล้มคว่ำคะมำหงายอยู่หลายครั้ง ทำให้แข้งขาถลอกปอกเปิกไปหลายหน แต่จะได้บทเรียนว่าเมื่อจับอย่างนี้ ทรงตัวอย่างนี้จะทำให้ล้ม ถ้าจับอย่างนั้นทรงตัวอย่างนั้นจะไม่ล้ม ไม่นานนักก็จะขับขี่จักรยานได้คล่องแคล่ว ทั้งนี้เพราะรู้จักใช้ความบกพร่องของตัวเป็นบทเรียน แล้วปรับปรุงตัวเองให้เข้ากับจักรยานคันนั้น มิใช่จะมัวแต่มาโทษจักรยานว่าผลิตมาไม่ดีหรือโทษถนนว่าแคบขรุขระ เป็นต้น

การดำเนินชีวิตก็เช่นกัน ทุกคนย่อมจะมีโอกาสผิดพลาดด้วยกันทั้งนั้น แต่เมื่อคิดว่าความผิดพลาดเป็นเรื่องที่แก้ไขและป้องกันได้ ก็ลองเอาบทเรียนจากความผิดพลาดนั้นมาเป็นครูสอนชีวิตดูเถิด ก็จะเกิดประโยชน์ในการแก้ไขปรับปรุงตัว ดังคำประพันธ์ที่ว่า

ผิดหนึ่งพึงจดไว้	ในสมอง
เร่งระวังผิดสอง	ผ่ายหน้า
สามผิดเร่งคิดตรอง	จงหนัก เพื่อนเอย
ถึงสี่อีกทีห้า	หกซ้ำ อภัยไฉน

จัดทำโดย กองอนุศาสนาจารย์ กรมยุทธศึกษาทหารเรือ เผยแพร่ตามอนุมัติ ทร.

เมื่อ ๑๓ ก.ย.๒๕ ท้ายบันทึก ยศ.ทร. ที่ กห ๐๓๖๕/๖๖๒๖ ลง ๒๔ ส.ค. ๒๕

www.navy.mi.th หัวข้อ เอกสาร/วารสาร แนวคิดทางธรรม